

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ
ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ
ім. Г. Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

ТЕЗИ

**II ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
ПОГЛЯД МОЛОДІ»**

**2 – 3 КВІТНЯ 2020 р.
м. Одеса**

Література:

1. Архипов С. Собственность. Корпоративные конфликты и эффективность / С. Архипов., А. Радыгин. // Вопросы экономики. - 2000. - № 11. - С. 125.
2. Карасева Р.Б. Основные экономико-математические модели // Научно-методический электронный журнал «Концепт». – 2017. – № 3 (март). – 0,4 п. л.
3. Немчинов В.С. Экономико-математические методы и модели. Москва: Мысль, [2 изд.], 1965. 478 с.
4. Иванилов Ю. Математические модели в экономике: учебное пособие / Ю. Иванилов., А. Лотов.; под ред.: Моисеева Н.Н. - Москва: Наука, 2007. - 304 с.
5. Панкратов Е.Л., Булаева Е.А., Болдыревский П.Б. Введение в экономико-математическое моделирование: учебное пособие. Нижний Новгород: Нижегородский госуниверситет, 2017. 113 с.
6. Стариков А.В. Экономико-математическое и компьютерное моделирование: учебное пособие. Воронеж: ГОУ ВПО «ВГЛТА», 2008. 132 с.
7. Гамалий В.Ф., Дмитришин Б.В. Экономико-математические методы и модели. Методические указания и индивидуальные задания для самостоятельной работы студентов всех форм обучения факультета учета и финансов. Ч.1: учебное пособие. Кировоград: КНТУ, 2014. 56 с.
8. Чернышев Л.А. Экономико-математические методы и модели: учебное пособие. Екатеринбург: КНТУ, 2013. 206 с.

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Ганенко Я.Л., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Економічний та соціальний розвиток будь-якої країни значною мірою залежить від розвитку її територій. Це, своєю чергою, потребує відповідного фінансового забезпечення, що реалізується через формування місцевих бюджетів.

Проблеми фінансового забезпечення місцевого самоврядування досліджували такі вчені, як О.Д. Данілов, В.В. Зайчикова, О.П. Кириленко, В.І. Кравченко, І.О. Луніна, Н.М. Сивульська, С.В. Слухай, О.О. Сунцова та ін.

Мета дослідження полягає в вивченні місцевих бюджетів як складової бюджетної системи та сучасної тенденції відносно децентралізації управління фінансовими ресурсами держави.

Доходи місцевих бюджетів формуються за рахунок власних, визначених законом джерел, та закріплених у встановленому законом порядку загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів [1].

Видатки місцевих бюджетів – це економічні відносини, які виникають у зв'язку з розподілом централізованих коштів та децентралізованих коштів, які є власністю місцевих органів влади [2].

Протягом багатьох років в Україні існують проблеми формування дохідної частини місцевих бюджетів, серед них – брак коштів органів місцевої влади та нестабільність надходжень. Через постійну нестачу ресурсів органи

місцевої влади мають ще одну проблему – це висока частка міжбюджетних трансфертів у складі доходів місцевих бюджетів.

За перші три місяці 2019 року до загального фонду місцевих бюджетів України (без урахування міжбюджетних трансфертів) надійшло 60,5 млрд грн. Це 23,9% від затвердженого річного плану. У порівнянні з аналогічним періодом 2018 року надходження зросли на 8,8 млрд грн, або на 17,1%. При цьому, темпи приросту доходів у поточному році дещо зменшилися – у аналогічному періоді 2018 року, порівняно з 2017 роком, приріст надходжень становив 23,3% [3].

Сьогодні вкрай важливими є питання децентралізації бюджетної системи України, адже фінансова децентралізація – одна з найважливіших умов незалежності та життєздатності органів місцевої влади.

Державна політика України у сфері місцевого самоврядування спирається на інтереси жителів територіальних громад і передбачає децентралізацію влади, тобто передачу від органів виконавчої влади органам місцевого самоврядування значної частини повноважень, ресурсів та відповідальності. В основу цієї політики закладено положення Європейської хартії місцевого самоврядування та найкращі світові стандарти суспільних відносин у цій сфері.

Законодавче підґрунтя для докорінної зміни системи влади та її територіальної основи на всіх рівнях почало формуватися у 2014 році, коли Уряд схвалив основний концептуальний документ - Концепцію реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади. Після цього був затверджений План заходів щодо її реалізації, які дали старт реформі.

Уряд з 2014 року розпочав реформу в межах чинної Конституції. За цей час вже сформований і діє основний пакет нового законодавства, впроваджуються першочергові законодавчі ініціативи. Мова йде про низку законів. В першу чергу це Закони про внесення змін до Бюджетного та Податкового кодексів України. Завдяки цим змінам відбулася фінансова децентралізація: місцеві бюджети за останні роки зросли на 165,4 млрд грн: з 68,6 млрд в 2014 до 234 млрд грн в 2018 році.

Закон «Про добровільне об'єднання територіальних громад» дав змогу почати формувати спроможний базовий рівень місцевого самоврядування. З 2015 по 2018 роки в Україні створено 878 об'єднаних територіальних громад (ОТГ). Закон «Про співробітництво територіальних громад» створив механізм вирішення спільних проблем громад: утилізація та переробка сміття, розвиток спільної інфраструктури тощо. Закон «Про засади державної регіональної політики» - державна підтримка регіонального розвитку та розвитку інфраструктури громад за час реформи зросла у 39 разів. Прийняття пакету законів щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг дозволило делегувати органам місцевого самоврядування відповідного рівня повноваження з надання базових адміністративних послуг: реєстрацію місця проживання, видачу паспортних документів тощо.

23 січня 2019 року Кабінет Міністрів України ініціював перехід до нового етапу реформи децентралізації, який передбачає закріплення вже набутих

успіхів і формування спроможних громад, зміну територіального устрою на рівні районів та громад, чітке розмежування повноважень та функцій контролю різних рівнів управління, а також розвиток форм місцевої демократії.

Підводячи підсумок, необхідно зауважити, що місцеві бюджети є основним фінансовим інститутом в фінансовій системі органів місцевого самоврядування. Нова законодавча база значно посилила мотивацію до міжмуніципальної консолідації в країні, створила належні правові умови та механізми для формування спроможних територіальних громад сіл, селищ та міст, які об'єднують свої зусилля у вирішенні нагальних проблем.

Науковий керівник – к.е.н., доц. Тарасова О.В.

Література:

1. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21 травня 1997 року // Відомості Верховної Ради України. – 1997, № 24, Ст. 170.
2. Павлюк К.В. Формування доходів місцевих бюджетів / К.В. Павлюк // Фінанси України. – 2013. – № 4. – С. 24–37.
3. Аналіз стану виконання місцевих бюджетів за січень-березень 2019 року.– 2019.–№9 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://decentralization.gov.ua/news/11013>

ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНКИ ВИРОБНИЧИХ ЗАСОБІВ ПРИ НАДХОДЖЕННІ

Комишан О. Ю., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Виробничі запаси – активи, які використовуються для подальшого продажу, використання під час виробництва продукції, виконання робіт і надання послуг, а також управління підприємством.

Принципи формування в бухгалтерському обліку інформації про запаси та розкриття її у фінансовій звітності встановлено П(С)БО 9 «Запаси», затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 20. 10. 1999 р. № 246. Оцінка запасів при надходженні відповідно до П(с)БО 9 «Запаси» представлено на рис.1.

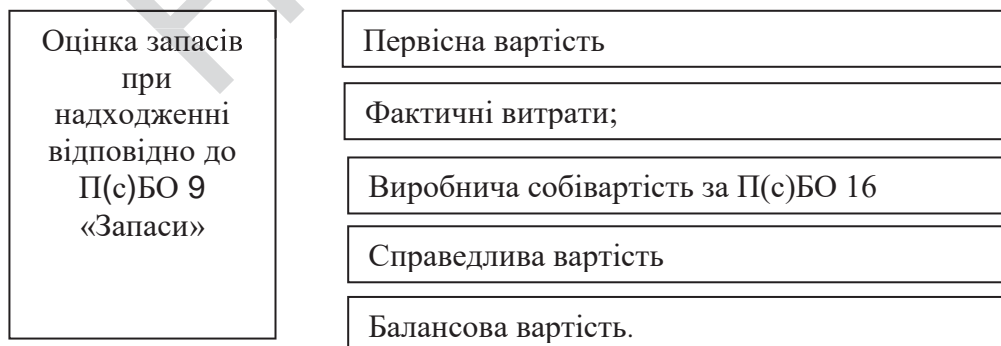

Рис.1. Оцінка запасів при надходженні відповідно до П(с)БО 9 «Запаси»

ЗМІСТ

1. ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ, ЯК ІНСТРУМЕНТ ТЕОРЕТИЧНОЇ І ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ
Величко О.М., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 2
Науковий керівник – Купріна Н.М., к. е. н, доц
2. ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ
Ганенко Я.Л., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 3
Науковий керівник – к.е.н., доц. Тарасова О.В.
3. ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНКИ ВИРОБНИЧИХ ЗАСОБІВ ПРИ НАДХОДЖЕННІ
Комишан О. Ю., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 5
Науковий керівник – к.е.н., доц., Євтушевська О.О.
4. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА ЗМІН ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ В ПРОЦЕСІ УПРАВЛІННЯ ГОСПОДАРСЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА
Космачевська Е.В., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК
Ступницька М.І., студ. СВО «Бакалавр» факультету ММІЛ
Кость А.О., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 7
Наукові керівники – к.е.н., доц. Купріна Н.М., к.е.н., доц. Маркова Т.Д.
5. ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ З ДЕБІТОРАМИ У ПРАТ «ОДЕСАВИНПРОМ»
Студент СВО «Магістр» ф-ту ЕБіК Лісоволик О.В. 10
Науковий керівник: к.е.н., ст.викл. Стасюкова К.В.
6. ВИКИДИ СО₂ У СВІТІ: ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНИЙ АСПЕКТ
Крижанівська К.В., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 12
Науковий керівник – к.е.н., доц. Маркова Т.Д.
7. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДОКУМЕНТООБІГУ У НОВОСТВОРЕНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ
Домброван Я.Ю., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса
Наукові керівники – к.е.н., доц. Купріна Н.М., к.е.н., доц. Маркова Т.Д. 14
8. ОСОБЛИВОСТІ НАРАХУВАННЯ ТА УТРИМАННЯ ПОДАТКІВ ІЗ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ В УМОВАХ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ
Мацюк Я.М., студ. СВО «Магістр» ф-ту ЕБіК 16
Резнічук А.Д., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК